

ஐக்கிய நாடுகள் குடியேற்ற அமைச்சு : 'ஐக்கிய நாடுகள் குடியேற்ற அமைச்சு'

[ஏற்கனவே அமெரிக்க தடப்புமுகாமம் வாழ்வை மையமாக வைத்து 'ஐக்கிய நாடுகள் குடியேற்ற அமைச்சு' என்னுமொரு சிறுநாவல் எழுதியுள்ளேன். ஒரு காலத்தில் கனடாவிலிருந்து வளிவந்து நின்றுபோன 'தாயகம்' சஞ்சிகையில் 90களில் தொடராக வளிவந்த நாவல்து. பின்னர் மலேமும் சில சிறுகதைகளை உள்ளடக்கித் தமிழகத்திலிருந்து 'அமெரிக்கா' என்னும் பெயரில் ஸ்ரீலங்கா புதிப்பக வளியீடாகவும் வளிவந்தது. உண்மையில் அந்நாவல் அமெரிக்கத் தடப்புமுகாமமொன்றின் வாழ்க்கையினை விபரித்தால் இந்தக் ஐக்கிய நாடுகள் குடியேற்ற அமைச்சு

அந்நாவலின் தொடர்ச்சியாக தடப்புமுகாமிற்கு வளியில் நியாயர்க் மாநகரில் புலம்பெயர்ந்த தமிழனொருவனின் இருத்தலிற்கான போராட்ட நிகழ்வுகளை விபரிக்கும். இந்த நாவல் ஏற்கனவே பதிவுகள் மற்றும் திண்ணை இணைய இதழ்களில் ஐக்கிய நாடுகள் குடியேற்ற அமைச்சு

2007 ஆம் காலப்பகுதியில் தொடராக வளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.- ஆசிரியர்]

நியாயர்க் மாநகரத்தின் புரடிக்லின் நகரின் கண் ஓப்பளவிங் வீதியில் அமறைந்திருந்த சீர்திருத்தப் பள்ளியாகவும், அவ்வப்போது சட்டவிரோதக் குடிகாரர்களின் தடப்புமுகாமாகவும் விளங்கிய அந்த யுத்தகாலத்துக் கடற்படகைக் கட்டத்தின் ஐந்தாவது மாடியின் பொழுதுபோக்குக் கட்டமொன்றிலிருந்து இருள் கவிந்திருக்கும்பிந்த முன்னிரவுப் பொழுதில் எதிரே தெரியும் 'எக்ஸ்பிரஸ்' பாதையை நோக்கிக் கொண்டிருக்கும்பிந்த அந்தக் கணத்தில் இளங்கோவின நடுஞ்சிலப் பல்வறே எண்ணங்கள் வளைய வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கடந்த இரு மாதங்களாக அவன் வாழ்வின்னோர் அங்கமாக விளங்கிக் கொண்டிருந்த இந்தத் தடப்புமுகாமம் வாழ்க்கைக்கோர் விடிவு. நாளமைதல் அவனோர் சூதந்திரப் பறவை. சட்டவிரோதக் குடியாக அச்சிறையினுள் அடையட்டிருந்த அவனைப் பிணையில் வளியில் சலெல்ல அனுமதித்துள்ளது அமெரிக்க அரசின் நீதித்துறை. அவனது அகதி அந்தஸ்துக் கோரிக்கைகானதொரு தீர்வு கிடைக்கும் அவன் வளியில் தாராளமாகத் தங்கித் தனது வாழ்வின் சவால்களை எதிர்நோக்கலாம். அவனைப் பற்றிச் சிறிது இவ்விடத்தில் கற்று வந்து வாசகருக்கு உதவியாகவிரும்பலாம்.

இளங்கோ: இவனொரு இலங்கைத் தீவின் தமிழ்க் குடிமகன். இளைஞன். 1983

இனக் கலவரத்ததைத் தொடர்ந்து நாட்டைவிட்டு வளையறிய ஆயிரக்கணக்கான இலங்கை அகதிகளிலொருவன். இலங்கையின் பிரதான இரு சமீகங்களான தமிழ் மற்றும் சிங்களச் சமீகங்களாகக்கிடையிலான இனரீதியிலான புகைச்சல்களுக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமானதொரு சமீக, அரசியல் ரீதியிலானதொரு வரலாற்றுண்டை. இறுதியாக இலங்கையை ஆண்ட விதேசியர்களான ஆங்கிலேயர் 1948இல் இலங்கையைவிட்டு வளையறிய காலகட்டத்திலிருந்து ஆரம்பித்தது அண்மையை இனரீதியிலான மதோதல்கள். ஆயினும் இவ்விதமானதொரு நிலையூருவாவதற்குக் காரணங்களாக இத்தீவின் கடந்தகால வரலாற்று நிகழ்வுகள் இருந்தன. துட்டகாமினி / எல்லாளன் தொடக்கம், முத்தலாம் இராசராசன் / இராஜநேதிரன் பின் சிங்கபைப் பராசசகேரன் எனத் தொடர்ந்து, கட்சிக் கண்டிமன்னன் ஸரீ இராசசிங்கன் என முடிந்த நீண்டகாலத்து வரலாற்று நிகழ்வுகளையெல்லாம் அவ்வளவு இலகுவாக ஒதுக்கித் தள்ளிவிடமுடியாது. இரு பிரதான சமீகங்களுக்குமிடையில் நிலவிய பரஸ்பர அவநம்பிக்கையும், இனரீதியிலான குரோதங்களும் 1948இலிருந்து மீண்டும் சிறிது சிறிதாகப் பற்றியெறிந்து இன்று சுவாலகை விட்டெரிய ஆரம்பித்துள்ளன. இனரீதியிலான திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள், கல்வியில் தரப்படுத்தல், மொழி மற்றும் மதரீதியிலான அரசியல் முன்னெடுப்புக்கள் இவையெல்லாம் பிரச்சினையை மலேம சுவாலகை விட்டெரிய வதைத்தன. இவையெல்லாம் மலேமோட்டமான காரணங்கள். ஆழமான அபிப்பகைக் காரணங்களாக நாட்டு மக்களிடையே நிலவிய சமீக, அரசியல், பொருளாதாரரீதியிலான குணாம்சங்கள், பிரச்சினகைளிருந்தன.

எதிரே விண்ணில் நிலவு பவனி வந்து கொண்டிருந்தது. அருகில் ஓர் சில சூடர்கள். நகரத்து வான். நகரத்து நிலவு. நகரத்துச் சூடர்கள். நகரத்து ஆடம்பரமும், களேககை உல்லாசங்களும், சயெறுகையொளியும் மண்ணை மட்டுமல்ல விண்ணையும் பாதிப்பதன் விளகை. கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகரங்கள்க்கு; வறிய நாடககளிலிருந்து சில வந்த நாடககளுக்கு என்றெல்லாம் எப்பொழுதும்புலம்பெயர்ந்து கொண்டுகுதானிருக்கின்றார்கள். புலம்பெயர்தல் பல்வறே வறிகளில், பல்வறே காரணங்கள்க்காக அவ்வப்பொழுது நடபெறுகின்றன. புதயல்கள் நாடிய புலம்பெயர்வுக்கள்; மண்ணை அடதற கான புலம்பெயர்வுக்கள்; பண / பொன்னிற கான புலம்பெயர்வுக்கள்; வர்த்தகத்திற கான புலம்பெயர்வுக்கள்; வாழ்வதைத் தப்புவதைத் துக் கொள்வதற கான புலம்பெயர்வுக்கள்; யுத்தங்களிலிருந்து தப்பிப் பிழபைத்தற கான புலம்பெயர்வுக்கள். புலம்பெயர்ந்த நெஞ்சங்கள்க்கு அவ்வப்போது அதிகமாக ஆறுதலளிப்பவகை இந்த வானும், மதியும், சூடரும் தான. வண்ணிலவகை ஆறுதலிக் க நாடிய கவி நெஞ்சங்கள்க்கு தான எத்தனகை எத்தனகை.

மீண்டும் இளங்ககோவின் சிந்தனகை எதிர்காலத்தநகைக்கித் திரும்பியது. அவன் நாட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டதற்கு அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரரீதியிலான காரணங்கள்க்கு இருந்தன. உயிர்த்தப்பிழதைத் தலொரு முக்கியமான காரணமென்றால் அடத்தது பொருளியல் ரீதியில் அவனயும் அவன் குடும்பத்தவரயும் முன்னறேறுவது இன்னும்பொரு காரணம். வளையிற் சனெறதும் அவன் எதிர்நகைக் க வண்ணிய பல பிரச்சினகைகள் அவனகை நகைக்கிக் காததுக்கிடக்கின்றன. புதிய மண். புதிய சீழல். புதிய கலாச்சாரம். வறேறு மனிதர்கள். தப்பிப் பிழதைத் தலுக்கான பகோட்டம். இவற்றுக்கிடையில், இவர்கள்க்கிடையில் இருத்தலுக்கான

பேராட்டத்தின் முன்னடிகை வளையம்.

கையில் இருந்து அமெரிக்க டாலர்கள் இயிருந்தன. இதனையே முதலாக வதைத்து அவன் தன் பேராட்டத்தின் முன்னடிகை வளையம். "என்ன ஓரேயோசனை?" எதிரில் அரூள் ராசா. இவனுமொரு இலங்கைத் தமிழ் அகதியாகப் புலம்பெயர்ந்தவன். அவர்களிடம் தங்கியிருந்த ஏனைய தமிழ் அகதிகளில் லாரும் ஒருவரொருவராக வளையில் சினென்றுவிட இவனும் இளங்கோவும் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தார்கள். அவர்களிருவருக்கும் இங்கு திரைநடவர்களென்று யாருமிருக்கவில்லை. மற்றவர்களுக்கு 'பாஸ்டன்', 'நியூ ஜேர்சி', 'கனக்டிகட்', 'லாங் ஐலண்ட்' என்று பலவேறிடங்களில் பலரிருந்தார்கள். இவர்களுக்கு யாருமில்லை. இருவரும் சேர்ந்தே நியூயார்க்கில் வாழ்வை முன்னடிகைப்பதாக முடிவா செய்திருந்தார்கள். அரூள் ராசா, ஊரில் இவனொரு கணக்காளனாகப் பிரபல நிறுவனமொன்றிற்காகப் பணியாற்றியவன்.

"நாளகைக்கு வளையிலை சினென்றதும் எங்கை பேரேய் தங்குவதாக பிள்ளன்?" இளங்கோ கேட்டான்.

கையிலிருந்த 'இந்தியா எப்ரோட்' (India Abroad) புத்திரிகையின் வரி விளம்பரப் பகுதியினகை காட்டினான். அத்துடன் கற்றினான்: "இங்கை ரீமும் வாடகைக்கு வாரத்துக்கு முப்புது டொலர்கள் இன்று பேரேய் இருக்கு. முதலிலை அங்கு பேரேய்க் கொஞ்ச காலத்துக்குத் தங்கியிருப்பம். அங்கிருந்து கொண்டு ஏதாவது வலைகைக்கு முயற்சி செய்வம். என்னட்டையும் ஒரு முந்நிறு நானிறு டொலர்கள் தானிருக்கு. உன்னிடமும் இருந்துதானிருக்கு. இது பேரேயும் வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க. நான் மத்தியானம் பேரேய் பண்ணிப் பார்த்தனான். மரட்டியக்குடும்பமொன்றின் வீடும். அங்கை பலர் அறகைகை வாடகைக்கு எடுத்து இருக்கிறார்கள். முதலிலை அங்கை பேரேயம். நாளகைக்கு வருகிறேமென்று சொல்லிப் பேரேய். நீ யென்ன சொல்லுறாய்?"

"நீ சொல்லுறதும் சரியாய்த்தானிருக்கு. அங்கை இருக்கிறவர்களிடமும் ஏதாவது யோசனைகைகை கேட்கவும் வாய்ப்பாகவாமிருக்கும். எதுக்கும் முதலிலை அங்கை பேரேயம். பிறகு எல்லாவற்றையும் பார்ப்பம். முதலிலை இந்தச் சிறையிலிருந்து விடுபட்டால் அதுபேரேய்மெனக்கு."

அதன்பின் சிறிதுநேரம் கட்டத்திலிருந்த தலைகை காட்சியில் ஏனைய கதைகளுடன் சேர்ந்து ஓடிக் கொண்டிருந்த பழைய திரைப்படமொன்றைப் பார்த்தார்கள். சிறிது நேரம் 'டேபிள் டென்னிஷ்' விளையாடினார்கள். அதுவும் சிறிது நேரத்தில் சலித்துப் பேரேய் விடவே படுக்கும் கட்டத்திற்கு வந்து தத்தமது 'பங்பெடெஸ'ஸில் படுத்துக்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 02 April 2011 00:27 - Last Updated Tuesday, 24 July 2018 14:16

கொண்டார்கள். அப்பொழுது நேரம் நள்ளீ ரவநெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. கட்டங்களையெண்கையும் நட்பாதகையில் கறுப்பினக் காவலர்கள் திங்கி வழிந்து கொண்டிருந்தார்கள். கதைகளை அவ்வப்போது வந்து எண்ணிச் சரிபார்க்கும் அதிகாரியும் வந்துபோய் நீண்டநேரமாகி விட்டிருந்தது. ஆப்கானியர்கள், மத்திய அமெரிக்கர்கள், கரிபியன் தீவுக் கட்டங்களையெண்கையும் சேர்ந்தவர்களென்று கதைகள் பலர். பலவற்று விதமான கதைகள். சட்டவிரோதக் குடிகள். சிறு குற்றங்கள் செய்து தண்டனை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். நாடா கடத்தலை எதிர்த்து நோக்கியிருப்பவர்கள். இவர்களைவரும் பெரும்பாலும் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அருள்ராசா கட்டிச் சிறுநேரத்தில் உறங்கிப் போய் விட்டான். இளங்கோவாக்கூ மட்டும் உறக்கமே வரவில்லை. இவ்விதமான சமயங்களில் அவனாக்கூக் குறிப்பிட்டு எழுதும் பழக்கமுண்டு. தலமையில் தலையெண்கை கடியிலிருந்து குறிப்பிட்டு வளையில் எடுத்தான். அதிலிருந்துவற்றைச் சிறிது நேரம் வாசித்தான். நெஞ்சில் மீண்டும் உறச்சாகம் சிறிது சிறிதாகக் குமிழியிட்டது. அதிலிவ்விதம் மலேமும் எழுதினான்: 'இன்று புதிதாய் பிறந்தனே'. மனம் இலசோனது. அருகில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த மானிடப் பிச்சிகளைப் பார்த்தான். 'யானதெற்கும் அஞ்சுகிலனே மாணுடரே!' என்று மனம் கவிவியது. புதிய கனவுகளுடன், புதிய நம்பிக்கைகளுடன், உறச்சாகம் பொங்க இளங்கோ மறுகணமே ஆழ்ந்த தடுக்கத்திலாழ்ந்து விட்டான்.

[பதிவுகள் - ஜனவரி 2007; இதழ் 85]

ஐந்தாம் பகுதி: ஐந்தாம் பகுதி ...

ஆழ்ந்த தடுக்கத்தில் கிடந்த இளங்கோ திடீரென விழித்துக் கொண்டான்.. அருகில் அனைவரும் ஆழ்ந்த தடுக்கத்தில், ஒரே ஒருவனதைத் தவிர, மழக்கிக் கிடந்தார்கள். பகல் முழுவதும் கற்பனையெண்கையும், எதிர்காலக் கனவுகளும், சலிப்பும், விரகதியுமாகக் காலத்தையேட்டியவர்களின் சிந்தனைகளை எத்தனையெத்தனை கனவுகளும், கற்பனையெண்களும் ஆக்கிரமித்துக் கிடக்காமலோ? அருகில் திங்காமல் படக்கையில் விழித்திருந்தான் ரஞ்சிற் சிங்கி. சில நாட்களாகக் குமுன்னர் ஜேர்மனியிலிருந்து வந்திருந்தான். அங்கு அவனாக்கூச் சட்டரீதியான குடியரிமை ஆவணங்களிருந்தன. இங்கு சட்டவிரோதமாக வந்து அகதி அந்தஸ்து கோரியிருந்தான். பிடித்து உள்ளே போட்டு விட்டார்கள். அதன்பின் தான் அவனாக்கூ அமெரிக்கரின் அகதிக் கோரிக்கைபற்றிய சட்டதிட்டங்கள் ஓரளவாக விளங்கின.

"நண்பனே. என்ன யோசனை?" என்றான் ஆங்கிலத்தில்.

இளங்கோவின் களேவியால் ரஞ்சிற் சிங்கின் சிந்தனை சிறிது கலந்தது. "உனக்கென்ன நீ கொடுத்து வதைத் தவன். நாளகைக் கேவளியில் போய் விடுவாய்? என் நிலையைப் பார்த்தாயா?. இவர்களையே சட்டநுணுக்கங்களையே அறியாமல் புறப்பட்டதால் வந்த வினையிது."

"உன்னுடைய வழக்கறிஞரின் ஆலோசனையென்னவாம்?"

"உனக்குத் தெரிந்ததுதான். அகதிக் கோரிக்கை பற்றிய வழக்கு முடியும் மட்டும் உள்ளுக்குள் தான் இருக்க வேண்டுமாம். எல்லாம் நாட்டுக்குள் அடியெடுத்த வகை கமுகால் பிடிபட்டதால் வந்த நிலைதான்."

"உன்னுடைய திட்டமென்ன?"

"யார் உள்ளுக்குள் இருந்து தொலைப்பது. என்ன அனுப்புவதென்றாலும் ஜேர்மனிக்குத் தான் அனுப்புவார்கள். அங்கு திரும்பிப் போவதுதான் சரியான ஓரே வழி. தவேயில் லாமல் பணத்தையே மகவர் பச்சைக்கேட்டுக் கொட்டித் தொலைத்ததுதான் கண்ட பலன். எல்லாம் ஆசையால் வந்த வினை"

"உனக் காவது பரவாயில்லை. ஜேர்மனிக்குத் திரும்பிப் போகலாம். அங்கு உனக்கு உரிய குடியரிமைப் பத்திரங்களாவது இருக்க. இங்கிருப்பவர்களின் நிலையைப் பார்த்தாயா? இவர்களின் வழக்குகள் முடியும் மட்டும் உள்ளுக்குள் இருந்தே உலையை வேண்டியதுதான். அதற்குப் பின்னும் அநுகேமானவர்களின் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்படும். நாடு கடத்தப்படுவார்கள். அதுவரையில் கற்பனைகளென்றும், நம்பிக்கைகளென்றும், எதிர்காலக் கனவுகளென்றும் இருக்க வேண்டியதுதான். இவர்களது சட்டதிட்டங்களையே நின்தைதால் ஒரு சமயம் சிரிப்பாகவிரிச்சுக் கிறது"

"சட்டவிரோதமாக எப்படியாவது நாட்டுக்குள் நுழைந்து விட்டால், பிணையிலாவது வெளியில் வரலாம். ஆனால் நாட்டுக்குள் நுழையாமல்தான் நீ ரில் வதைத்து அல்லது விமான

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 02 April 2011 00:27 - Last Updated Tuesday, 24 July 2018 14:16

"நீ என்னபைப் போலவே சிந்திக்கிறாய். இந்தக் கணத்தில் நான் தபக்கத்திலிருந்தும் எழும்பாவிட்டால், நீ யும் இவ்விதமாகக் கொட்டக் கொட்ட விழிப்புடன் இருக்காதீராதால் இவ்விதமானதொரு அரியதொரு உரையாடலுக்கான சந்தர்ப்பத்தை இழந்திருப்போம். ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாகும் முன்னால எம்மினத்துக் கவியொருவன் பாடி வைத்துச் சினைந்துள்ளான்: 'யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர்' என்று. இந்தச் சிறியதொரு கோள் இதில் வாழும் மனிதர் அனைவருக்கும் உரியதாக இருக்க வேண்டும்."

"அப்படியே இருந்திருந்தால் நானும் அல்லது நீ யும் அல்லது இங்கு தபங்கிக் கிடக்கின்றாரர்களே இவர்கள் அனைவருக்கும் இந்த நிலை ஏற்படாதிருக்காதீராய்?" என்று விட்டு இலசோகச் சிரித்தான் ரஞ்சித் சிங். தொடர்ந்தும் கபறினான்: "உன் நாட்டைக் கவிக் குத் திரிந்தது மட்டும் இந்த அமெரிக்கர்களுக்கும் திரிந்திருந்தால்..."

அதற்கு இளங்கோ இவ்விதம் பதிலிறுத்தான்: "யார் சொன்னது அமெரிக்கர்களுக்கும் திரியவில்லையென்று. இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் தான். இவர்கள் நுழையாத இடமென்று இந்தக் கோளின் எந்த மடலையிலாவதிரும் கிறதா? அவ்விதம் நுழைவதற்குத் தான் இவர்களுக்கு ஏதாவது பிரச்சினையேதாவதுண்டா? பிரச்சினையெல்லாம் நம்மைப் போன்ற மனிதரும் உலகத்து வாசிகளும் குத்தான்."

இதற்கிடையில் இவ்விதமிருவரும் உரையாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட அதுவரையில் தபங்கி வழிந்து கொண்டிருந்த கறும்பினத்துச் சிறையதிகாரி "எல்லோரும் தபங்குமிந்த நரேத்திலென்ன கதை வேண்டிக் கிடக்கிறது. நித்திரை வராவிட்டால் பொழுதுபோக்குக் கபடத்திற்குச் சினைந்து பசேயங்கள்" என்று கபறிவிட்டுச் சினைந்தான்.

"நண்பனே! கவலையை விடும். நாளடைந்தால் விடியும். நல்லிரவு உனக்கு உரித்தாகட்டும்" என்று மீண்டும் படுக்கையில் சாய்ந்தான் இளங்கோ.

ரஞ்சித் சிங்கும் பதிலுக்கு "உனக்கும் நல்லிரவு உரித்தாகட்டும்" என்று கபறிவிட்டுத் தன் படுக்கையில் சாய்ந்தான்.

எவ்வளவு முயன்றும் இளங்கோவுக்கும் தபக்கம் வரவே மாட்டென்றது. யன்னலினிட்டு விரிந்திருந்த இரவு வானினசை சிறிது நேரம் நோக்கினான். ஆங்காங்கே சிரித்துக் கொண்டிருந்த சூடர்க் கண்ணிகளையே நோக்கினான். சிறிது நேரத்தின் முன்

ரஞ்சித்சிங் கஹிய வார்த்தைகள் காதிலொலித்தன: 'எழுத்தும், வாசிப்பும்' என இரு கண்கள்; என நிரூ நூரயீ ரல்கள்; என நிரூ இருதய அறகைகள். அவையில் லாமல் என்னால் ஒருபுதுமே இருக்க முடியாது. நீ கஹுவது சரிதான். நானொரு எழுத்தாளன் தான். எப்பொழுதும் எனனை இந்தப் பிரபஞ்சம் இதன் படபிடிப்பின் நேர்த்தி, பிரமிக்க வதைது விடுகின்றன. விரிந்து கிடக்கும் இந்த இரவு வானத்தலைப் போல என்னை ஆகரிப்பதென்று எதுவுமேயில்லை. எப்பொழுதும் என சிந்தையைத் துண்டி விடும் வல்லமை மிக்கது இந்த இரவு வான். இந்தப் போர், இரத்தக் களரிகளில் லாம் அழகான இதன் சமூலனை எவ்விதம் சிதைத்து விடுகின்றன. இந்த இருப்பை, இதன் நேர்த்தியை இரசித்தபடி வாழ்நாளில் லாம் இதனைப் புரிவதற்கு, அறிவதற்கு முயன்று கொண்டிருந்தால் அதுவே இனியதுதான். 'இளங்கோவாக்கம் மீண்டும் பிரமிப்பாகவையிருந்தது. ரஞ்சித்சிங் அவனைப் போலவே சிந்திக்கின்றான். அவனைப் போலவே அவனுமொரு எழுத்தாளன். இவனுக்கும் அப்படித்தான். நிலும் எழுத்தும் லாமல் இருக்க முடியாது. எழுதும் போது கிடக்கும் களிப்பே களிப்புத்தான். நில்களை வாசிக்கும் போது அவை எவ்விதம் அவனது சிந்தனையை விரிவுபடுத்தித் தெளிவினதைத் தருகின்றனவோ அவ்விதமே எழுதும் போதும் அவன் சிந்தனை கொடிகடப்பறக்கிறது. சிந்திக்கச் சிந்திக்க ஏற்படும் தெளிவு இந்தப் பிரபஞ்சத்துப் புதிர்களையெல்லாம் ஆவலமேலும் மலேமும் துண்டி விடுகின்றது. பொதுவாக இயற்கை நிகழ்வுகளில் லாம் எழுத்தாளர்களது சிந்தனைக் காதிரகைகளைப் பலவற்று வழிகளில் தட்டி விடத்தான் செய்கின்றன.

கூறிப்பேட்டினையெடுத்துப் பக்கங்களையெல்லாம் புரட்டுகின்றான். முன்பு எப்பொழுதோ எழுதி வதைத் திருந்த பக்கங்களையெல்லாம் பார்வையே கிறது:

- 'சாளரத்தின் ஊடாக சகமலில் லாம் ஆழ உறங்கும் அரத்த ராத்திரி வளையில் வானம் நடுக்கமுற, வயமலில் லாம் கிடுகிடுக்க, மனத்தை வெட்டியிடுக்கும் இடியும், பொத்துக் கொண்ட பெய்யும் பெருமாரியும், நரியின் ஊளையினையொத்தப் பெருங்காற்றும் கொல்லோச்சுமொரு இரவுவானில் ஒளிவிளக்கத் தாங்கிவந்த காயும் மின்னலொன்றின் கணநேரத்து இருப்பும், வான் வனிதையாக கொட்டும்பிடித்தாளத்திற்கிசைய நடம் செய்யும் அதன் வனப்பும்' கவியொருவனின் சிந்தனையினத் தட்டியெழுப்பி விடுகின்றன. அதன்

விளவாக விளநைத்து அற்புதமானதொரு கவிதை. 'இவ்வொளிமின்னல் செயல் என்ன? வாழ்வோ கணநேரம்; கணநேரம் தானுமுண்டோ? சாவும் பிறப்புமக் கணநேரத் தடங்குமன்றோ? ஐனனப் படக்கையில்லே ஏழமைன்னல் தன்னுடைய மரணத்தகைக் கண்டு துடித்துத்து மடிகின்ற சதீ புதினமன்று; அச்சதீயிலே நான் காணும் சோதி கொள்திச் சோதித்ததைச் செய்துவிட்டு ஓடி மறக்கிறது; வாழும் சிறு கணத்தில் தடீ ஒரு சவேசைக்கெத்திற்குச் செய்ததுவே! சவேசைதன் மச்சு; அச்சவேசையிழந்தவுடன் ஆவிபிரிந்து அகல வானில் கலந்ததுவே! என்னே இம் மின்னல்து) எழிலே வனன்றிருந்தனே. மண்ணின் மக்களாகும் மின்னல் ஒரு சதீ சொல்லும். வாழும் சிறு கணத்தில் வயமலொம் ஒளிதரவே நாளும் முயற்சி செய்யும் நல்லசெயல் அதுவாகும்'

Written by - வ.ந.கிருதரன் -

Saturday, 02 April 2011 00:27 - Last Updated Tuesday, 24 July 2018 14:16

எனச் சிந்தையினையோட்டுமவன் 'என்னுடைய சிந்தனையால் இச்சகம்தான் சிறிதுபயன் கண்டிடுமோ?' என்கின்றான் .

இன்னொரு கவியோ 'எட்டுத் திக்கும் பறந்து திரிந்து, காற்றில் நீ ந்தி, கொட்டிக் கிடக்கும் வானொளி மதுவாண்டு, பெட்டையோடின் பம் பசீக களிப்புற்று, குஞ்சு காத்து, வகையாகும் முன்பாடி விழிப்புறும்' சிட்டுக் குருவியின் இருப்பு கண்டு 'விட்டு விடுதலையாகி நிற்போமிந்த சிட்டுக் குருவியைப் போலவே' என்கின்றான் .

மற்றுமொரு கவிஞனோ 'புலவன் எவனோ சத்தெயின்னும் ஏத்தேதோ சதீகள் சசொல்ல' எழுதி வதைத் புத்தகத்தில் வரியொன்றின் புள்ளியைப் போல் கருதிப் பச்சியொன்றைப் 'புறங்கையால் தட்டி' விடுகின்றான் . புள்ளியினெதத் தனெட்டது புள்ளியல்ல பச்சியே என்பதை உணர்ந்ததும் 'நீ இறந்து விட்டாய்! நொருக்கன்றதென்றெஞ்சு! வாய் திறந்தாய், காணனே, வலியால் உலவுவற்றுத் 'தாயே!' என அழுகு சத்தமும் கடைகவில்லை. கட்டிட துண்டுகக் கணத்துள் கொலையுண்டு ஓர் கீறாகத் தயெந்து கிடந்தாய் . அக்கீறுமே ஓரங்குலம் கட்டி ஓடி இருக்கவில்லை. காட்டொருமை காலடியிற் பட்டதளிர் போல, நீ ட்டு ரயிலில் எறும்பு நரெந்தது போல், பட்டாநம் வீட்டிற் பொருள் போல் நீ மறைந்தாய் . மீ தியினறி நின்னுடையமயெப் பொய்யே ஆயிற்று . நீ தியன்று நின்சா, நினையாமல் நரேந்ததிது . தீ தமைந்துவிட மாட்டாயோ சிற்பியிரே!' என்று வதேனையால் புலம்புகின்றான் . -

வாசிக்க வாசிக்க நெஞ்சிலொருவித இன்பம் பரவ இரண்டாவது முறையாக அன்றைய இரவு தடுக்கத்ததைத் தழுவினான் இளங்கோ .

[பதிவுகள் - மார்ச் 2007; இதழ் 87]

ஐந்தாம் தரம் : அறிவுறுத்தல் !...

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 02 April 2011 00:27 - Last Updated Tuesday, 24 July 2018 14:16

ngiri2704@rogers.com